

78. møde

Onsdag den 25. april 1990 kl. 13.00

Dagsorden:**1) Spørgsmål til ministrene.****2) Første behandling af lovforslag nr. L 214:**

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (Beskatning af fortjeneste ved likvidationsudlodning og ved afståelse af andelsbeviser m.v. i visse andelselskaber og foreninger).

Af Jens Thoft (SF) og Stavad (S) m.fl.

3) Første behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og om Lønmodtagernes Dyrtidsfond. (Nedbringelse af statsgælden).

Af Glistrup (FP) m.fl.

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Miljøministeren (Lone Dybkjær) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af overenskomsten om oprettelse af Det Nordiske Miljøfinansieringsselskab.

(Beslutningsforslag nr. B 72).

Medlemmer af Folketinget Kofod-Svendsen (KRF), Lysholm Christensen (KRF), Glønborg (KRF) og Inger Stilling Pedersen (KRF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om løn- og momsreduktion.

(Beslutningsforslag nr. B 71).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Miljøministeren (Lone Dybkjær):**

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af overenskomsten om oprettelse af Det Nordiske Miljøfinansieringsselskab.

(Beslutningsforslag nr. B 72).

I forbindelse med Nordisk Råds seneste session gav rådet bred tilslutning til et forslag om en overenskomst om oprettelse af et nordisk finansieringsselskab til fremme af miljøinvesteringer i Østeuropa.

På et miljøministermøde den 2. marts blev overenskomsten herefter undertegnet af de nordiske miljøministre.

Overenskomsten indebærer, at man fra dansk side over en 6-årig periode skal bidrage med et beløb på i alt ca. 66 mio. kr. Da første indbetaling skal ske inden den 1. oktober 1990, er det nødvendigt, at Folketingets samtykke til overenskomsten foreligger forinden.

Idet jeg i øvrigt henviser til beslutningsforslagets bemærkninger, anbefaler jeg, at beslutningsforslaget bliver vedtaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om løn- og momsreduktion.

(Beslutningsforslag nr. B 71).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvilige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. S 776****1) Til finansministeren af:****Stavad (S):**

»Hvordan agter regeringen at finansiere de over 10 mia. kr., som det vil koste at afskaffe lejeværdien og at genindføre fradragsretten for ejendomsskatter?«

[Stavad]

Skriftlig begrundelse

Den konservative gruppeformand, Lars P. Gammelgaard, har i aviser og tv oplyst, at det ledende regeringsparti ønsker at fjerne lejeværdibeskatningen og at genindføre fradragsretten for betalte ejendomsskatter. For at kunne vurdere sagligheden af forslaget og dets faktiske virkninger er det nødvendigt at kende den måde, hvorpå regeringen agter at finansiere de over 10 mia. kr., som forslagene vil koste.

Stavad (S):

Min begrundelse for de tre spørgsmål, jeg har stillet, er, at det er meget svært at finde ud af, hvad der er regeringens og regeringspartiernes politik, og derfor synes jeg, det ville tjene os alle sammen – også regeringen – hvis finansministeren ville hjælpe os med her i dag at få klargjort den.

Jeg har siddet og set lidt på nogle af de løfter, som en bred kreds af medlemmer fra de to regeringspartier Det Konservative Folkeparti og Venstre har givet af løfter til befolkningen inden for de allerseneste uger, og løfterne har ligget i størrelsesordenen mellem 40 og 60 mia. kr. i forskellige former for skattelettelse.

Derfor er der vel ingen, der er i tvivl om, at der er behov for at finde ud af, hvad der har dækning i regeringen, også fordi der er regeringsmedlemmer blandt dem, der er kommet med de store løfter.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne med det samme i anledning af det stillede spørgsmål slå fast, at regeringen ikke har foreslået, at lejeværdien skal afskaffes og fradragsretten for ejendomsskatter genindføres. Det ville koste 10 mia. kr., og det kan samfundsøkonomien ikke bære. Selv om der er forhold i økonomien, som har udviklet sig tilfredsstillende, må vi ikke glemme, at vi stadig har underskud, både over for udlandet og på statsfinanserne. Statsgælden vokser derfor stadig, og så længe det er tilfældet, må vi helt klart føre en meget stram finanspolitik.

Jeg vil gerne, ligesom hr. Stavad lagde op til, give en lidt mere generel besvarelse af de tre spørgsmål, fordi jeg tror, det vil være nyttigt at få klargjort, hvad der er den generelle situation på skatte- og afgiftsområdet.

Det er regeringens opfattelse, at der er et stort behov for meget omfattende ændringer på skatte- og afgiftsområdet; det har vi påvist senest i finansredegørelsens analyse af den danske skatte- og afgiftsstruktur. De danske marginalskatter ligger markant højere end i vore nabolande, og det er u hensigtsmæssigt af mange årsager, som jeg ikke kan nå at komme ind på her i spørgetiden, men det må stå klart, at marginalskatterne skal sænkes.

Samtidig betyder den europæiske udvikling, at vi står over for store behov for at nedsætte afgifter af betydning for grænsehåndelen.

De to forhold har jeg haft lyst til at fremhæve her til indledning for så at gentage, at regeringen ingen aktuelle planer har om hverken at foreslå lejeværdien afskaffet eller at genindføre fradragsretten for ejendomsskatter.

Det er klart, at boligmarkedet i disse år slås med store strukturproblemer som led i de generelle økonomiske problemer. Det er derfor nødvendigt at se på både beskatningen af forskellige boligformer og på subsidierne til disse. Dette arbejde er vi langt fra færdige med, men det er regeringens holdning, at omlægningen af skatter og afgifter skal gennemføres på en sådan måde, at der tages hensyn til boligejernes situation.

Stavad (S):

Jeg føler anledning til at takke finansministeren for den – vel ikke overraskende – ansvarlige besvarelse af det spørgsmål, jeg har stillet. Det tror jeg tjener os alle sammen af hensyn til en realistisk debat, og det, vi har behov for, er en realistisk debat om de problemer, som vi alle sammen erkender findes på disse områder.

Men jeg forstår – og det er så mit spørgsmål i denne omgang – finansministerens svar sådan, at den konservative gruppeformand, hr. Gammelgaards, udtalelser er udtryk for private meninger, på samme måde som boligministerens udtalelser er udtryk for boligministerens helt private opfattelse, som der ingen dækning er for i regeringen. Og når jeg ser på den udtalelse, som hr. Gammelgaard kom med til B.T. den 16. april, og som slutter med ordene: »... men det eneste, boligejerne ikke har brug for nu, er tomme løfter og hornmusik...«, så kan jeg konstatere, at det kun er tomme løfter, hr. Gammelgaard kom med, og at han end ikke havde pengene med til hornmusikken.

Lykketoft (S):

Jeg vil også gerne takke finansministeren for det meget klare svar, der jo bekræfter, at der i hvert fald i hovedprincipperne er enighed mellem regeringen og Socialdemokratiet om, at det, det drejer sig om, er omlægninger, der gør det muligt for os at løse vores grænsehandelsproblemer og bringe vore marginalsatser i bedre overensstemmelse med omverdenen. Derom har begge parter jo fremsat forslag.

Men jeg vil gerne spørge finansministeren, om det ikke er en rigtig iagttagelse, at ud over, at der ikke er penge til de løfter, hr. Gammelgaard går og udsteder, er sagen også den, at i hvert fald ét af regeringspartierne af en lang række principielle grunde, som økonomiministerens senest har resumeret i en udmærket pressemeddelelse, er frontalt imod på noget tidspunkt at bruge penge på den måde, hr. Gammelgaard har foreslået. Og jeg vil også bede finansministeren bekræfte, at hele dette område er omfattet af en skattereftale, som regeringen på dette punkt vil vedstå.

Jens Thoft (SF):

Jeg kan forstå, at der nu er indført en ny statskik på den måde, at en ressortminister – i dette tilfælde boligministeren – ikke længere tegner regeringen på sit eget sagsområde. Det er bemærkelsesværdigt.

Dernæst vil jeg gerne spørge ministeren, om han er enig med mig i, at det er en meget uhenigtsmæssig og meget kostbar måde at hjælpe de betrængte ejere og lejere på, hvis man fjerner lejeværdien og genindfører ejendomskattefradraget. For hvem er det, der har de største ejendomme? Det er de mest velhavende. Hvem er det, der betaler den største skat af lejeværdien? Det er de mest velhavende.

Hvem er det, der har de største ejendomsskatte? Det er igen dem, der bor i de største boliger, og som altså er mest velhavende.

De boligejere, som har oplevet 1960'ernes og 1970'ernes boom og inflation, har da ikke behov for støtte. De, der har behov for hjælp, er de unge; det er førstegangskøberne – dem, der har købt første gang inden for de sidste fem-seks år. Er finansministeren ikke enig med mig i, at det er en helt uduelig og meget kostbar måde at komme et forholdsvis lille mindretal inden for gruppen »boligejere« til hjælp på ved at benytte den metode, som boligministeren og hr. Gammelgaard har foreslået?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Nu har jeg ikke bare læst, hvad hr. Gammelgaard har sagt i aviserne, men jeg har selvfølgelig også talt med hr. Gammelgaard om det. Og jeg mener, at det, hr. Gammelgaard har gjort, er på den konservative gruppes vegne at anmelde, at De Konservative på det tidspunkt, hvor der måtte opstå nye forhandlinger om skatterform, vil anmelde ønsker vedrørende lejeværdi og ejendomsskatte. Det er ethvert partis gode ret at gøre det.

Dernæst vil jeg gerne sige – og det er både til hr. Lykketoft og til hr. Stavad – at regeringen, i forbindelse med at et sådant ønske er udtalt, selvfølgelig ikke på forhånd vil fraskrive sig muligheden for, at der som led i en større omlægning af skatter og afgifter kan indgå overvejelser, der omfatter en justering af lejeværdireglerne. Samtidig vil jeg understrege, at en sådan justering kun egner sig til at indgå som led i en større omlægning, hvori der indgår flere elementer af beskattningen, både af ejerboligen og andre dele af beskattningen.

Over for hr. Jens Thoft og hr. Stavad vil jeg gerne, for så vidt angår boligministerens tale til Realkreditrådet, citere den del, som måske blev lidt overset af pressen, og som står på s. 4 i boligministerens manuskript: »Det er ændringer, som betyder omlægning af milliardbeløb, og som derfor må vurderes i relation til hele kapitalmarkedet og landets finansielle situation, men jeg tror . . .« osv.

Altså en klar markering fra boligministerens side af sammenhængen til samfundsøkonomien og den samlede situation for dansk økonomi, sådan som jeg også har markeret det her i dag.

Stavad (S):

Jeg har stor forståelse for den loyalitet, som en finansminister selvfølgelig også må forsøge at udvise over for sit partis gruppeformand og en minister fra Det Konservative Folkeparti.

Men for at der ikke skal stå nogen tvivl tilbage om den besvarelse, vi her har fået fra finansministeren, vil jeg bede finansministeren bekræfte, at regeringen ikke mener, at der i den øjeblikkelige økonomiske situation er midler til rådighed, hverken til at lave lempelser i lejeværdien eller genindføre fradraget for betalte ejendomsskatte eller forhøje vedligeholdelsesstandardfradraget for boligejere. Så kan vi ven-

[Stavad]

de tilbage til i en anden og større sammenhæng, hvad der kan ske af større ændringer, men konklusionen på ministerens svar er, at der ingen aktuelle planer er, at der ingen økonomi er til rådighed til disse formål.

Lykketoft (S):

Nu havde finansministeren jo lejlighed til at vise sin – som jeg er enig med hr. Stavad i – nødvendige loyalitet over for den konservative gruppeformand, men det giver mig anledning til at spørge, om finansministeren også er enig med sin kollega økonomiministeren i de betragtninger, økonomiministeren giver udtryk for i sin pressemeddelse den 20. april, og hvori økonomiministeren siger:

»Regeringens politik er at ændre vores skattestruktur, således at vi kan tilpasse os det indre marked. Regeringen har fremlagt en plan herfor. Den bygger på omlægning af skattestrukturen, således at der lægges mindre vægt på indkomstskatten og visse afgifter. Lettes lejeværdien i stedet, er det logisk, at tilpasningen til det indre marked udskydes.«

Og så tilføjer økonomiministeren en stilfærdig anmodning til Venstre og De Konservative om at genopfriske deres kendskab til regeringens politik.

Jeg vil gerne høre, om finansministeren er enig med sin kollega økonomiministeren.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hr. Stavad kan jeg svare ved at citere det, hr. Stavad var så glad for i mit første svar, nemlig at regeringen som nævnt ingen aktuelle planer har om hverken at foreslå lejeværdien afskaffet eller at genindføre fradragsretten for ejendoms-skatte. Og jeg tilføjer: heller ikke om at øge fradragsretten for vedligeholdelse.

Til hr. Lykketoft vil jeg sige, at det er ved at være almindeligt kendt, at vi er en rummelig regering, som er i stand til gennem dialog at nå frem til fælles holdninger. Jeg ser mindre afstand mellem hr. Gammelgaards udtalelser og økonomiministerens udtalelser end hr. Lykketoft; i forhold til, hvad vi normalt skal bygge bro over, er dette her en mindre sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 777

2) Til *finansministeren* af:

Stavad (S):

»Er det regeringens opfattelse, at det på samme tid er muligt at gennemføre nødvendige EF-tilpasninger af det danske afgiftssystem, at sænke trækprocenterne og at indsnævre skattegrundlaget med fjernelse af lejeværdien og at genindføre fradragsretten for betalte ejendoms-skatte?«

Skriftlig begrundelse

Det forekommer stadig mere uklart, hvilken politik regeringen agter at føre på skatte- og afgiftsområdet. Forskellige medlemmer af De Konservatives og Venstres folketingsgrupper lover næsten daglig i offentlige udtalelser skatte- og afgiftslettelser til flere milliarder kroner. Derfor er det vigtigt at få afklaret, hvilke løfter der har dækning i regeringen, og hvilke løfter der alene står for de pågældende medlemmers egen regning. I den forbindelse vil det også være nyttigt at få afklaret, om regeringen har skiftet politik i forhold til »Planen«, som blev fremlagt i 1989.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Vi har jo næsten dækket besvarelsen af dette spørgsmål med det første svar, men jeg vil da gerne gentage, at det er regeringens opfattelse, at der er behov for omfattende ændringer på skatte- og afgiftsområdet, efterhånden som den europæiske udvikling skrider frem.

Og så vil jeg tilføje, at denne omlægning både kan og skal foretages uden en slækkelse af finanspolitikken.

Vi mener altså, at en nedsættelse af marginal-skatte og en tilpasning af afgifterne fuldt ud skal finansieres først og fremmest ved lavere offentlige udgifter, men også gennem et bredere skattegrundlag.

Stavad (S):

Jeg er enig med finansministeren i, at de to spørgsmål hænger sammen. Men den allersidste del af finansministerens besvarelse må vel så også definitivt fjerne den usikkerhed, der måtte være med hensyn til lejeværdi, til øget standardfradrag, til fradragsret for ejendoms-skatte og ikke bare på det korte sigt her og nu, men også i forhold til den større øvelse, som disse omlægninger handler om.

[Stavad]

Derfor vil jeg bede finansministeren bekræfte, at en afgørende forudsætning for lavere trækprocenter er, at vi ikke indsnævrer, men udvider skattegrundlaget.

Endelig vil jeg bede finansministeren tilkendegive, om det stadig væk er regeringens holdning, at det, det handler om, er at få trækprocenterne nedsat og at få løst afgiftsproblemerne i relation til EF.

Ole Espersen (S):

Jeg noterede mig, at finansministeren sagde, at disse meget omfattende afgiftsomlægninger i anledning af det indre marked – og det vil jo sige sænkninger – skal gennemføres samlet, uden at der slækkes på finanspolitikken. Det synes jeg er et fornuftigt synspunkt.

Men så vil jeg gerne spørge: Når det forholder sig sådan, hvornår vil finansministeren så tro at der er råd til at afskaffe lejeværdien af fast ejendom?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Over for hr. Stavad vil jeg for det første selvfølgelig gerne bekræfte den prioritet, jeg har givet marginalskatterne og afgifterne. Jeg skifter ikke mening fra første spørgsmål til andet spørgsmål.

Men jeg vil gerne tilføje, at det skal man selvfølgelig heller ikke overfortolke, for selv om der kan være tale om et bredere skattegrundlag, kan man udmærket godt, hvis man vil og det viser sig hensigtsmæssigt i forhandlingerne, indsnævre på enkelte områder, mens man breder mere ud på andre områder.

Jeg fastholder derfor også den del af mit svar, som jeg gav på det første spørgsmål – den del, som jeg godt ved at hr. Stavad ikke var helt så glad for som for resten af svaret.

Til hr. Ole Espersen vil jeg sige, at jeg jo fremhævede, at der i høj grad kunne være behov for lavere offentlige udgifter. Det er min erfaring, at det er vanskeligt at få lavere offentlige udgifter, sådan som Folketinget er sammensat, og derfor tør jeg simpelt hen ikke udtale mig om tidsrækkefølgen for, hvornår man måtte kunne gennemføre de enkelte ting. Men jeg gentager prioriteringen: marginalskatterne og afgifterne.

Stavad (S):

Jeg vil spørge, om finansministeren for ikke

at spille Folketingets tid og for ikke skabe forvirring ude i befolkningen vil give et tilsagn om, at de besvarelser, han her har givet Folketinget, vil han sørge for at den konservative gruppe og Venstres gruppe bliver informeret om, og om han måske vil tage kontakt til gruppeledelserne og anmode dem om, at de, når de tilkendegiver noget, som ikke er regeringspolitik, ikke vil blive regeringspolitik og ikke har hold i virkeligheden, så slutter deres artikler med at sige, at der i øvrigt her er tale om egne synspunkter, som ikke deles af regeringen.

Ole Espersen (S):

Jeg er meget tilfreds med finansministerens sidste svar og må altså konstatere, at det ikke er muligt at sige, inden for hvilken årrække det eventuelt teoretisk set måtte blive muligt at nedsætte eller blot aftrappe lejeværdien.

Dernæst vil jeg spørge, om finansministeren ikke er enig med mig i, at den store bunke af udklip med løfter om afskaffelse af lejeværdien, der er afgivet af De Konservative og Venstre, forskellige medlemmer af Finansudvalget, mennesker i ledende positioner osv., er udtryk for, at vi her står i en situation, hvor danske journalister har misforstået noget så grundigt, som det næppe tidligere er sket.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Til hr. Stavad vil jeg gerne sige, at »minister« betyder »tjener« i forhold til Folketinget, og det er jeg selvfølgelig også i forhold til folketingsgrupperne.

Til hr. Ole Espersen vil jeg sige, at man skal passe på ikke at drage konklusionen for langt.

I øvrigt synes jeg, man skal fastholde, at det er en uskik, at hver gang en politiker har udtalt sig om fremtiden, bliver det udlagt som et løfte om noget, der skal ske her og nu.

Derfor vil jeg gerne gentage, at jeg ved, at den konservative gruppeformand har rejst en debat med henblik på nogle ønsker, som Det Konservative Folkeparti har til de næste skatte-reformforhandlinger. De ønsker står fast.

Stavad (S):

Mener finansministeren, at tjenerrollen også kan indebære, at man giver vildførte gruppe-medlemmer fra sit eget parti og fra andre regeringspartier saglig vejledning og forhindrer dem i at begå flere dumheder, end det allerede er sket?

Jens Thoft (SF):

Jeg forstår sådan set godt finansministerens irritation over, at han på denne måde trækkes i folketingsalen, fordi hans egne partimedlemmer gang på gang rejser rundt i landet med dækningsløse løfter. Det er jo ikke bare hr. Gammelgaard og boligministeren; det er jo også de skattepolitiske ordførere i Det Konservative Folkeparti, hr. Aagaard og fru Pernille Sams, som rejser land og rige rundt og lover at fjerne lejeværdien og genindføre ejendoms-skattefradragets retten.

Derfor må finansministeren forstå, at vi føler et særligt behov for på den måde at få afklaret, hvad regeringens politik i denne sag egentlig er, og det er jeg glad for at vi har fået i dag.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Thoft, at jeg bestemt ikke er irriteret. Jeg er altid villig til at redegøre for regeringens politik i det omfang, det falder naturligt for mit ressortområde at gøre det.

Hr. Stavads polemik var vist ikke et spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 778**3) Til finansministeren af:****Stavad (S):**

»Er regeringen nu parat til som foreslået af Socialdemokratiet under forhandlingerne i 1989 at udstede en garanti til boligejerne om, at den nuværende skattevirkning af allerede optaget fastforrentet gæld ikke vil blive ændret i hele lånets restløbetid?«

Skriftlig begrundelse

Mange familier er ramt af, at det næsten er umuligt at finde købere til ejerboliger på trods af faldende priser. En af årsagerne hertil er den politiske usikkerhed om de fremtidige rentefradragsregler. Denne usikkerhed er med til at stavnsbinde i tusindvis af familier og medfører, at tusindvis af familier bringes i en tvangsauktionssituation, da deres bolig ikke kan omsættes i fri handel. Den mest effektive og hurtigste hjælp, Folketinget kan yde, er at fjerne denne usikkerhed. Det forsøgte Socialdemo-

kratiet allerede sidste år under de månedlange forhandlinger, men desværre uden held. Udtalelser fra den konservative gruppeformand, Lars P. Gammelgaard, kunne tyde på, at regeringen nu har skiftet holdning.

Stavad (S):

Det, der er baggrunden bl.a. for den debat, vi lige har haft om de to spørgsmål, er jo dybt alvorlig, fordi der er tusindvis af familier, der rammes af tvangsauktioner, der rammes af stagnation på boligmarkedet, og ingen kan rigtig se, hvordan vi hurtigt kommer ud af den situation.

Derfor håber jeg, at regeringen nu er moden til sammen med Socialdemokratiet og andre partier at give disse familier fast grund under fødderne i henseende til det, der kommer til at ske med rentefradraget fremover. Det er vel den bedste og den hurtigste hjælp, vi vil kunne give dem, der er tvangsauktionstruede på boligmarkedet, hvis et bredt flertal i Folketinget i enighed kan meddele, at der ikke sker nogen skattemæssige ændringer for de fastforrentede boliglån, der er optaget under kendte vilkår.

Det forsøgte Socialdemokratiet sidste år at få regeringens tilsagn om. Det lykkedes ikke. Er finansministeren nu parat til at give tilsagnet?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Socialdemokratiet foreslog ganske rigtigt under forhandlingerne i 1989, at kapitalafkastbeskatningen skulle nedsættes til 36 pct. med en tilsvarende reduktion af rentefradraget, og så foreslog man samtidig en overgangsregel om, at den nuværende skattevirkning af allerede optaget fastforrentet gæld skulle være uændret i lånets restløbetid.

Lad mig gentage, at regeringen ikke har aktuelle planer om en sådan nedsættelse af kapitalafkastbeskatningen. En nedsættelse af skattesatserne, herunder kapitalafkastbeskatningen, må ske i en større sammenhæng og på en måde, som ikke forringer husejernes økonomiske situation.

Socialdemokratiets overgangsforslag er forbundet med en række svært overskuelige problemer, hvilket regeringen tidligere har redegjort for bl.a. over for Det Politisk-Økonomiske Udvalg.

Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig teknikken i lige præcis Socialdemokratiets forslag,

[Finansministeren]

men – og det tror jeg er det væsentlige for boligejerne – regeringen vil gerne opnå den samme virkning ved at garantere, at personer, som i dag sidder i ejerbolig med ejerboliggæld, ikke vil få skærpet deres økonomiske stilling. Vi vil altså opnå den samme virkning som Socialdemokratiet, men på en enklere måde.

Stavad (S):

Jeg takker selvfølgelig for den positive del af finansministerens besvarelse, men beklager, at regeringen tilsyneladende ikke er parat til at give den håndfæstning, som er nødvendig.

Jeg tror, at problemet er, at alt for mange føler, at de har for dårlige erfaringer med undrede løfter som det, finansministeren her afgav, og derfor tror jeg, at det, der skal til, hvis vi skal have en positiv reaktion på boligmarkedet og hjælpe nogle trængte boligejere ud af et problem, er noget meget konkret, meget konkret og meget håndfast, som et bredt flertal i Folketinget, der kan overleve et valg uanset valgets udfald, giver til hele gruppen af boligejere og dem, der i øvrigt rådgiver på boligmarkedet.

Derfor synes jeg, det er beklageligt, at finansministeren ikke vil være med til sammen med Socialdemokratiet at få strikket en sådan helt konkret og konkret garanti sammen, så ingen er i tvivl om, at de ændringer, som måtte komme, uanset hvordan det bliver lavet, ikke vil komme til at berøre de dispositioner, som boligejerne har foretaget i tillid til gældende regler.

Lykketoft (S):

Det, der var problemet med regeringens svar på Socialdemokratiets forslag til en garanti om, at der intet ville ske ved de etablerede boliglån, var, at regeringen sagde: Jamen vi vil jo også nedsætte skatteprocenterne, og så bliver boligejerne nok lige så godt stillet som før.

Som hr. Stavad lige var inde på det, er det helt, helt afgørende, at den garanti, vi taler om, udformes sådan, at den for den gruppe på ejerboligmarkedet, der har købt for sent og for dyrt, og som er blevet ramt af ændringerne i konjunkturerne, er en fuldstændig vandtæt garanti for, at deres rentefradrag, den for høje rente, de skal betale indtil disse låns udløb, ikke bliver berørt af en eventuel større skatteomlægning, og at disse lån bevarer deres fradragsmæssige værdi, også selv om boligerne skifter ejer, for ellers bliver disse ejendomme uomstøttelige.

Det er ikke til hinder for, at man kan finde andre tekniske løsninger end dem, vi har foreslået, og det har Socialdemokratiet jo også sagt i de samtaler, vi har haft med regeringen, men det er helt afgørende, at det ikke bare er en generel garanti til boligejerne som gruppe, men er noget, der giver dem, der er i de største vanskeligheder, en fuldstændig præcis garanti for, at deres vanskeligheder ikke bliver forstærket, men bliver lettet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg gør opmærksom på, at der er en begrænset taletid for medspørgere på 1 minut.

Jens Thoft (SF):

Kan ministeren bekræfte, at det største problem for de tvangsauktionstruede ejere ikke er skatten, lejeværdien, standardfradraget eller ejendomsskatterne, men kreditforeningernes horrible inkassopraksis – en inkassopraksis, som for et almindeligt parcelhus let betyder 30.000 kr. i merudgifter på årsbasis, og som betyder, at er man først kommet bagefter med terminen, er det næsten håbløst at indhente det forsømte? Vil regeringen give bedre muligheder for, at kreditforeningerne kan etablere egentlige inkassoafdelinger uden om det monopol, som advokatstanden tilsyneladende har skaffet sig på dette område? For jeg finder det horribelt, at advokatstanden skal spinde guld på de tvangsauktionstruede, og det gør de rent faktisk.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det ligger i udkanten af spørgsmålet, men finansministeren . . .

Finansministeren (Henning Dyremose):

Og derfor vil jeg bede om forståelse for, at jeg undlader at besvare det.

I øvrigt vil jeg gerne takke hr. Lykketoft for bemærkningen om det med den tekniske løsning. Det var faktisk også tænkt som mit svar til hr. Stavad, nemlig at den konkrete tekniske løsning jo må hænge sammen med det nye skattesystem, som der måtte blive enighed om. Og før det skattesystem er udformet, kan den konkrete tekniske løsning ikke udformes.

Derfor er jeg ked af det, hvis hr. Stavad forsøger at sprede røgslør over det, som jeg betragter som en håndfæstning, det, som jeg betragter

[Finansministeren]

som en garanti til husejerne, og som jeg derfor med glæde gentager her i Folketinget:

»Regeringen vil gerne opnå den samme virkning ved at garantere, at personer, som i dag sidder i ejerbolig med ejerboliggæld, ikke vil få skærpet deres økonomiske stilling.« Citat fra første svar.

Det er garantien til boligejerne. Den synes jeg vi skulle samle os om, indtil vi kommer ind i alle de tekniske diskussioner, sådan at man med fred og ro kan disponere ude på boligmarkedet. Det er det, jeg har ønsket med mit svar i dag i hvert fald.

Stavad (S):

Jeg har ikke finansministeren mistænkt for ikke at mene det, han siger. Men hvis det er sådan, at vi skal hjælpe på en meget ulykkelig situation for tusindvis af tvangsauktionstruede familier, er det altså ikke – skal vi sige – runde, men nok så velmenende garantier, der skal til, så skal det være noget, som de i forhold til deres egen situation kan regne helt kontant på. Derfor, hvis finansministeren fastholder, at dette først kan udmøntes, garantierne konkretiseres på det tidspunkt, hvor man sidder i en forhandling om en stor omlægning, så kommer vi ikke til at give det bidrag, og derfor vil jeg endnu en gang anmode finansministeren og regeringen om at overveje, om man ikke sammen med os andre skulle sætte sig ned og få en sådan aftale på plads, så ingen er i tvivl om, hvad garantien dækker, og således at man kan regne på den helt konkret i forhold til sin egen situation.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Fra regeringens side forsøgte vi sidste år at få en aftale omkring en skattereform II. Vi arbejder os – i det tempo, det er muligt – frem mod at få disse forhandlinger i gang, og vi ser gerne, at det sker så hurtigt som muligt. Men når Folketingets partier er klar til det og vi skal udforme modellen konkret, vil vi også konkret udforme garantien. Man kan, som hr. Lykketoft efter min mening antydede i sit spørgsmål, ikke lave den tekniske løsning detaljeret, før man har lavet den model, den skal fungere i.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Stavad for et sidste spørgsmål.

Stavad (S):

Jeg er ked af at konstatere, at det, der står tilbage ved det sidste spørgsmål, er, at regeringen desværre fortsat ikke er parat til at udforme en aftale, der giver sikkerhed, der giver den hurtigste hjælp til og den hurtigste løsning på de tvangsauktionstruede familiers problemer og situation.

Jeg beder endnu en gang ministeren og regeringen overveje, hvad konsekvenserne af det er.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Lykketoft for et sidste tillægsspørgsmål.

Lykketoft (S):

Jeg vil rette nøjagtig samme henstilling til finansministeren. Jeg tror, at det er overordentlig uklogt af regeringen at forestille sig en rækkefølge, hvor man først kan udforme garantien præcist, når man er inde i store forhandlinger om en skatteomlægning.

Tværtimod er situationen den, at ved at give en garanti, som er tilstrækkelig håndfast til, at ejerboligmarkedet falder til ro, at tvangsauktionerne ophører med at vokse i antal, fordi folk har tryghed for, at de kan komme af med deres ejerbolig, og at den, der køber en ejerbolig, får samme vilkår, så får man den tid, der er nødvendig for, at de politiske partier kan overveje, hvordan et fremtidigt skattesystem i øvrigt skal se ud. Ellers tager man i virkeligheden en stor gruppe boligejere som gidsler.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg er ked af, at hr. Stavad og hr. Lykketoft ikke tager en garanti for en garanti. Det håber jeg at befolkningen gør, det håber jeg at boligmarkedet gør, og jeg kan garantere, at jeg føler mig forpligtet af den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 783**4) Til trafikministeren af:****Margrete Auken (SF):**

»Kan ministeren oplyse, om der er flere alarmerende oplysninger om farlige besejlings- og sikkerhedsforhold ved Storebæltsbroen, som ikke er kendt i det materiale, Folketinget har fået adgang til, end den om, at vestbroen kun kan

[Margrete Auken]

tåle stød fra skibe op til 1.000 t, og om det er derfor, Folketinget ikke må få lejlighed til at studere det bagvedliggende materiale?»

Skriftlig begrundelse

Det har undret spørgeren, at det har været næsten umuligt at få adgang til det materiale, der ligger bag A/S Storebæltsforbindelsens risikoberegninger, men forklaringen kan jo være, at der er ting, der helst ikke skulle frem, i hvert fald ikke før det var definitivt for sent at rette noget op. F.eks. var det ikke kommet til Folketingets kendskab, at vestbroen ville blive så spinkel, at den vil tage skade af stød fra selv ret små skibe, hvis ikke det var trukket frem gennem en stribe spørgsmål. Ministeren bør nu oplyse, om han er overbevist om, at der ikke ligger flere ubehagelige overraskelser gemt for Folketinget.

Margrete Auken (SF):

Hvis ministeren nu om et øjeblik siger, at vi skam har fået rapporterne, så er det rigtigt nok. De lå der i går eftermiddags mellem kl. 14 og kl. 15, 6 store tekniske rapporter – det er jo ikke en måde at orientere Folketinget på.

Men ved at have arbejdet med dem blot siden i går har jeg foruden at have opdaget, at vestbroen ikke kan tåle påsejling på mere end 1.000 t, også opdaget, at det har man altså været informeret om – i hvert fald i A/S Storebæltsforbindelsen – siden 30. november 1988. På det tidspunkt kom den første rapport fra Norske Veritas, så det er dog en af de mere interessante oplysninger, at det er fuldstændig bevidst, at man har konstrueret dem med så stor en svagthed.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan love os, at det alt sammen nu er kommet til vores kendskab, og at det, der er usikkerhed om, også er noget, som ministeren – eller andre, der skulle vide det – heller ikke ved noget om.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Lad mig begynde med spørgsmålet for at skabe sammenhæng: »Kan ministeren oplyse, om der er flere alarmerende oplysninger om farlige besejlings- og sikkerhedsforhold ved Storebæltsbroen, som ikke er kendt i det materiale, Folketinget har fået adgang til, end den om, at vestbroen kun kan tåle stød fra skibe op

til 1.000 t, og om det er derfor, at Folketinget ikke må få lejlighed til at studere det bagvedliggende materiale?»

Mit svar herpå er, at det er ikke rigtigt, at broen over Storebælts Vesterrende kun kan modstå stød fra skibe med en dødvægtstonnage på 1.000 t. Jeg har i svar på spørgsmål her i Folketinget og fra Folketingets Trafikudvalg forklaret, at hensyn til skibenes sikkerhed vurderes af søfartsmyndighederne, som udfærdiger de restriktioner, der skal gælde. Et omfattende materiale er sendt til Folketingets Trafikudvalg, og jeg beklager, hvis ikke det er nået frem før; men det er et materiale af en betydelig størrelse. Det fyldte 8 kasser, og så nøjedes vi endda med at fremsende det i 35 eksemplarer. Havde vi fremsendt det i 80 eksemplarer, havde det været betydelig mere.

Men jeg vil foreslå, at videre drøftelser sker i det møde, som Trafikudvalget afholder hos A/S Storebæltsforbindelsen senere i eftermiddag med henblik på en yderligere belysning af disse spørgsmål.

Margrete Auken (SF):

Lad mig først sige, siden ministeren åbenbart har glemt det, at jeg bad om materialet et godt stykke tid før påske, at Folketingets Trafikudvalg bad om at få det fremsendt inden påske. Man foretog sig intet, men sagde nej. Det var først, da vi bad om det én gang til, fordi det viste sig, at man fra A/S Storebæltsforbindelsen godt havde kunnet sende det til styrmandsgruppen, så var de nødt til at sende det frem til os. Så ministerens beskrivelse af, hvordan det er forløbet, er ikke helt korrekt.

Så vil jeg sige til ministeren, at det er simpelt hen ikke er rigtigt, når ministeren siger, at broen kan tåle mere end 1.000 t. Hvis ministeren tager den rapport, der er hovedrapporten fra Norske Veritas, og slår op på side 4, afsnit 1, vil han se, at broen for at kunne tåle 2.000 t skal konstrueres, så den kan tage en stødstyrke på op til 70 meganewton. Den har kun 40, og 40 meganewton kan altså ikke klare mere end det halve, hvis skibene kommer sejlene sideværts ind i broen, og det er langt den hyppigste måde, hvorpå de kan støde på.

Så jeg vil gerne sige til ministeren, at nu bliver jeg altså endnu mere forfærdet, for nu viser det sig, at ministeren er hamrende ligeglad med de oplysninger, der faktisk foreligger. Én ting

[Margrete Auken]

er ikke at have fået dem – og det tror jeg såmænd er rigtigt nok, det har ministeren først fået her efterhånden – men nu viser det sig, at ministeren går op og siger det stik modsatte – ikke det stik modsatte, men en åbenlys ukorrekthed i forhold til de oplysninger, der ligger.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Kan ministeren sige nu, at det passer ikke, at broen kun er konstrueret til at kunne tåle 40 meganewton, men at den er konstrueret til at kunne tåle 70 meganewton?

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Fru Margrete Auken har gentagne gange her i Folketinget bebrejdet mig, at jeg afventede de sidste undersøgelser, før jeg udtalte mig om, hvor stort et skib vestbroen kunne modstå et stød fra. Det er rigtigt – og det var den rapport, som fru Margrete Auken just henviste til – at der under sagens forløb har været tale om, at grænsen ville være 1.000 t. Men de seneste beregninger viser, at grænsen er 2.000 t, og det er fastslået i notatet af 1. marts 1990.

Margrete Auken (SF):

Så vil jeg se frem til at studere, om notatet af 1. marts 1990 oplyser, om broerne er konstrueret, så de kan tåle 70 meganewton fra stød sideværts. Det tror jeg nemlig ikke på, for i alle de oplysninger, vi har fået, står der udtrykkelig, at de kun er konstrueret til at kunne tåle 40 meganewton. Og det kan godt være, at ministeren ikke vil udtale sig, før alle konklusionerne er der, men så bør ministeren i hvert fald sikre sig, at det, han udtaler, er korrekt.

Man kan altså ikke politisk sidde herinde og vedtage, at en bro, der er konstrueret til 40 meganewton, kan tåle 70. Det er simpelt hen – ja, jeg ved ikke, hvad det er – det er i hvert fald en måde, som, hvis jeg brugte de ord, man havde mest lyst til at bruge, ville blive påtalt fra formandens talerstol. Det vil jeg ikke gøre, men blot sige, at så må vi altså på anden vis følge dette op, da ministeren åbenbart ikke engang selv kan læse det materiale, han har fået.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Selvfølger er det korrekt, hvad jeg har udtalt, og selvfølgelig er det korrekt, hvad der står i de forskellige rapporter, men en beslutning sker jo på baggrund af mange rapporter, og de rapporter, som fru Margrete Auken har fået

her, er et antal af dem, og jeg må måske tilføje, at der selvfølgelig stadig væk hos A/S Storebæltsforbindelsen er udkast til vurderinger. Det sker på et meget tidligt tidspunkt, men dette, som er tilstillet Trafikudvalget, er konklusionen og det, som danner baggrund for besvarelsen, notatet af 1. marts 1990.

Hvor stort et skib der kan få tilladelse til at sejle under vestbroen, det afgør søfartsmyndighederne til sidst. Men det, der blev spurgt om, var, hvor stort et tryk broen kunne holde til, og det har jeg givet udtryk for og svar på.

Margrete Auken (SF):

Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at vi ikke har fået alt materialet, og at der foreligger andet, med andre oplysninger, end det, der er fremsendt? Det er mit ene spørgsmål.

Mit andet spørgsmål er, om ministeren så vil sige, at det, som Søfartsstyrelsen har anbefalet i et udkast af 31. oktober 1989, nemlig at man ikke går over 1.000 t – for jeg går ud fra, at Søfartsstyrelsen har læst rapporterne – siden hen er blevet dementeret, fordi man har revurderet brokonstruktionen og nu altså har bygget den, så den kan tåle 70 meganewton.

Én gang til: Har man besluttet sig for at bygge broen, så den kan tåle 70 meganewton? For så synes jeg, at det er betydelig mere betryggende end det, vi indtil videre har hørt. Og kan vi så forvente at se et nyt udkast fra Søfartsstyrelsen, som er revideret på baggrund af de rapporter, vi åbenbart endnu ikke har fået kendskab til i Folketinget?

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg kan godt gentage, at jeg sagde, at der selvfølgelig fortsat var grundmateriale til stede hos A/S Storebæltsforbindelsen, og jeg beskrev oven i købet processen, hvorefter materialet bliver til, hvor den ene vurdering ligger over for den anden, og hvor alt dette danner baggrund for notatet af 1. marts. Så det mener jeg at jeg har besvaret korrekt.

Og jeg har også besvaret, at til syvende og sidst er det søfartsmyndighederne, der afgør, hvor stort et skib der kan få tilladelse til at sejle under vestbroen, og den vurdering pågår stadig væk, bl.a. på baggrund af de forsøg, der fortsat løber.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det må være et sidste spørgsmål til fru Margrete Auken.

Margrete Auken (SF):

Hvis nu ministeren ikke svarer mig på dette spørgsmål, må jeg gå ud fra, at der foreligger materiale, som vi ikke har fået kendskab til, og så vil jeg gerne henvise ministeren til notatet af 1. marts, side 8, hvor der står om vestbroens stødkapacitet:

»Vestbrokontraktens beregningsforskrifter angiver, at pillerne skal dimensioneres mod skibsstød, således at de kan modstå en væltende kraft på minimum 40 meganewton.«

Når man så tager Norske Veritas' rapport, viser det sig, at de skal kunne klare 70 meganewton, hvis de skal kunne tåle 2.000 t.

Vil ministeren én gang til sige, at man har ændret kontrakten, og at man har ændret bygningsforskrifterne for vestbroen, siden Norske Veritas' rapporter er kommet, og siden Søfartstyrelsen i efteråret har anbefalet, at man kun skulle have skibe på 1.000 t igennem vestbroen? Og hvis ministeren ikke svarer på, om der foreligger yderligere materiale, går jeg ud fra, at det gør der altså, og at man stadig væk forholder Folketinget oplysninger.

Risgaard Knudsen (S):

Efter det, ministeren har oplyst over for Folketinget i dag, mener jeg – hvis jeg har forstået ministeren rigtigt – at Folketinget skylder ministeren at tilkendegive, at vi i Folketinget har noteret os ministerens udtalelse om, at der er noget, der hedder de allerseneste beregninger. Det har jeg i hvert fald selv hæftet mig ved, og det, jeg vil sætte pris på, er at få oplyst, hvilke oplysninger ministeren kan give om de af ministeren selv omtalte seneste beregninger.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg står også her med den bedømmelse fra A/S Storebæltsforbindelsen, hvori det siges, at vestbroen kan modstå stød fra skibe på indtil 2.000 t dødvægt. Og så følger jeg til: Det kan godt være, at søfartsmyndighederne fastsætter en lavere grænse af hensyn til skibsfartens sikkerhed.

De 1.000 t, som fru Margrete Auken taler om, de hidrører ganske rigtigt fra det materiale, som medfulgte vedlagte spørgsmål, nr. 38. Dermed

har jeg, jeg tror for tredje eller fjerde gang, fortalt om, at 2.000 t kan den modstå, men det er ikke sikkert, at det er det resultat, som søfartsmyndighederne kommer til.

Jeg vil gerne sige til hr. Risgaard Knudsen, at det er notatet af 1. marts, som danner baggrund for den vurdering, man har. Men jeg siger også, at der fortsat er undersøgelser i gang fra søfartsmyndighedernes side, for de skal til syvende og sidst bestemme størrelsen på de skibe, der skal under vestbroen, og det sker på baggrund af de forsøg, som pågår i øjeblikket.

I øvrigt må jeg henvise til, at det jo selvfølgelig er meget teknisk, og at vi om fem kvarter får mulighed for ude hos A/S Storebæltsforbindelsen, hele Trafikudvalget, at stille alle – også de mest komplicerede – spørgsmål om det emne, som vi har behandlet her.

Men jeg vil selvfølgelig ikke forholde Folketinget nogen form for oplysning, som jeg kan skaffe frem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 784

5) Til trafikministeren af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at det nødvendige antal biler til, at Øresundsbroens motorvej kan brugerbetales, kun opnås ved, at Helsingør–Helsingborg-linjens trafik reduceres med $\frac{2}{3}$ i forhold til i dag, og vil ministeren forklare, hvordan man får alle de bilister til at vælge en længere og dyrere rute?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge svaret på spm. nr. S 754 regner trafikministeren ganske vist ikke med nogen synderlig høj trafik på en motorvejsbro København–Malmø (7.000 årsdøgnbiler – det er kun godt det halve af Farøbroens nuværende sparsomme trafik), men det tal opnås alligevel kun ved en kraftig reduktion af Helsingør–Helsingborg-linjen. Den er imidlertid langt den korteste for transittrafikken (40–45 km kortere), og det må vel være i alles interesse også af miljø- og energimæssige grunde at begrænse omvejskørsel i stedet for at fremtvinge den. Nærtrafik er der meget lidt af nu, og den ønskede stigning her vil primært dreje sig om persontransporten – som naturligt vil ske på jernbanen.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Spørgsmålet lyder:

»Kan ministeren bekræfte, at det nødvendige antal biler til, at Øresundsbroens motorvej kan brugerbetales, kun opnås ved, at Helsingør–Helsingborg-linjens trafik reduceres med $\frac{2}{3}$ i forhold til i dag, og vil ministeren forklare, hvordan man får alle de bilister til at vælge en længere og dyrere rute?«

Mit svar herpå er, at det er rigtigt, at det eksisterende undersøgelsesmateriale peger på, at en kombineret forbindelse mellem København og Malmø vil fjerne ca. 60 pct. af det antal personbiler, der ellers ville være ført over via Helsingør–Helsingborg, og ca. 40 pct. af det tilsvarende antal lastbiler og busser.

Denne overflyttede trafik fra Helsingør–Helsingborg-overfarten udgør dog kun ca. halvdel af personbiltrafikken og ca. $\frac{1}{4}$ af lastbil- og bustrafikken på en fast forbindelse. Når en del af færgetrafikken vælger at flytte til en broforbindelse, hænger det sammen med, at bilister på en fast forbindelse kan krydse Øresund på alle tider af døgnet uden ventetid og under næsten alle vejrforhold. Hertil kommer så de tidsbesparelser, de rejsende kan opnå.

Skønnet over, hvor stor en del af trafikanterne der flytter over på en fast forbindelse, er baseret på en samlet afvejning af de rejsendes tidsbesparelser og deres omkostninger ved at foretage rejsen, inklusive kørselsomkostninger.

Margrete Auken (SF):

Jeg takker ministeren for svaret. Min tillid til ministerens eller ministeriets regneevner rasler ned, for når jeg nu tager det svar, ministeren gav mig i sidste uge vedrørende antallet af biler, kan jeg se, at der i dag er 1,5 mio. biler, herunder privatbiler, og ifølge ministerens svar skal der i 1995 – hvis vi får den kombinerede forbindelse – være 600.000. Det er altså et voldsomere fald, end ministeren siger. I dag er der 350.000 lastbiler minus 70.000, og vi skal ned på 200.000, så det er også et ganske voldsomt fald.

Når ministeren siger, at man får alle disse biler til at køre – og det er altså en både længere og dyrere vej, der jo skal brugerbetales, den er 45 km længere – er det så natbilisterne, der skal klare denne stigning i trafikken? For mig bekendt er der – især med de vilkår, man forhåbentlig fastholder man vil give DSB og de sven-

ske jernbaner på Helsingør–Helsingborg-ruten – næsten ingen ventetid, der er fin kapacitet, det er billige ruter, de er hurtige, og man kan komme over også det meste af natten, kan jeg i øvrigt oplyse ministeren.

Ministeren regner altså med, at vi har en stor stigning på nattrafikken på Øresund og så under særlige vejrforhold. Er det hele baggrunden for den økonomiske beregning af rentabiliteten på vestbroen, jeg her har fået af ministeren? Hvis det er tilfældet, lyder det, som om det virkeligt er en succes, man er ved at forberede.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

De oplysninger, som vi har givet, er selvfølgelig på baggrund af en metode, som vi anvender, når vi laver statistik og prøver på at skue ud i fremtiden, og endnu har vi ingen beviser for, at denne metode ikke skulle være den rigtige. Vi har arbejdet stærkt med disse problemer.

Jeg forstod, at der var et enkelt spørgsmål, om det i særlig grad drejede sig om natbilister. Med den givne baggrund vil jeg selvfølgelig undersøge det og give fru Margrete Auken et rimeligt svar herpå.

Margrete Auken (SF):

Jeg takker ministeren for svaret, og jeg er selvfølgelig meget opmuntret af, at man sandelig har statistiske beregninger, som gør, at man af 1,5 mio. får 600.000 til ikke engang at blive halvdelen – eller måske lige godt halvdelen, lige omkring 300.000 – så får man det et godt stykke længere ned – 350.000 – i forhold til det tal, man står med nu. Det synes jeg er flot.

Men jeg vil da godt spørge ministeren, om der ikke foreligger andre beregninger end dem, jeg her har fået præsenteret, bag den meget store økonomiske succes, som en vejbro over Øresund efter sigende skulle være, så stor en succes, at man endda ikke engang her behøver at lægge halvdelen af udgifterne over på jernbanen, men kan nøjes med at lade den betale de marginale udgifter, og det regner man med – og det sidste er det vigtigste for mig – skal foregå helt ad frivillig vej, og at man ikke drømmer om at begrænse jernbaneselskabernes transportmuligheder oppe i H–H-linjen. Det sidste er selvfølgelig det vigtigste af de spørgsmål, jeg her har stillet, så vi ikke tvinger en omvejskørsel igennem.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg ved ikke, om jeg på stedet er i stand til at kunne besvare alle de spørgsmål, som fru Margrete Auken stiller. Vi har jo bevæget os dels omkring Helsingør–Helsingborg og dels omkring den påtænkte linje. En del af de oplysninger, som var fremme, var allerede givet, da vi fremsatte lovforslaget om H–H-forbindelsen. Men når vi kommer til spørgsmålet om Øresund, så er denne sag, bortset fra de mange rapporter, der i årenes løb er udarbejdet, jo i sin indledende fase.

Jeg forventer, at jeg i den nærmeste fremtid skal drøfte disse ting med min svenske kollega. Jeg venter på en klarmelding, og jeg vil da selvfølgelig orientere Folketinget løbende om alt det materiale, der måtte fremkomme i den anledning, og hvis der er nogle tal, som fru Margrete Auken i særlig grad ønsker – og jeg mener også, at fru Margrete Auken har fået det svar, at vi gerne vil have formuleret det skriftligt, sådan at vi kan give et skriftligt svar – vil vi altid gerne være til rådighed; det skal i hvert fald ikke mangle på imødekommenhed fra ministeriets side.

Margrete Auken (SF):

Det sidste var et dejligt løfte at få. Jeg glæder mig til de nye tider, hvor jeg skal få alle oplysninger.

Men så vil jeg bare lige bede ministeren – og så skal vi lade det være ved det – bekræfte, at man under ingen omstændigheder vil indskrænke DSB's og de svenske jernbaners muligheder for i Helsingør–Helsingborg-linjen at opnå et gunstigt resultat i forbindelse med Malmø–København-linjens motorvej. Bare det, at jeg kan få den forsikring nu, synes jeg betyder, at vi er nået længere.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg har allerede omtalt anlægsloven. Som fru Margrete Auken vil vide, fremgik det tydeligt af fremsættelsesten til lovforslaget, at en fast forbindelse ville gøre denne forbindelse fortsat særdeles rentabel. Det er den – skal vi sige – forklaring og det løfte, som jeg kan give ved denne lejlighed.

Margrete Auken (SF):

Ministerens må meget undskyldes, at jeg ikke er tilfreds med svaret. Jeg beder ministeren her-

fra love, at man ikke vil blande sig i DSB's og de svenske jernbaners politik i forhold til Øresund for at opnå et gunstigt resultat på Malmø–København-forbindelsens motorvej. Jeg synes godt, ministeren kan stå op her og klart sige, at det vil man selvfølgelig ikke.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

I dette øjeblik sidder den svenske generaldirektør og den danske generaldirektør oppe i Dalarne og forhandler om de ting, som vi drøfter her. Når generaldirektøren kommer hjem, vil han drøfte disse ting med mig. Jeg mener, at det er godt, at jeg går til en åben og en fri og fordomsfri drøftelse med min generaldirektør, og det har jeg også til hensigt at gøre denne gang.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Ahlmann-Ohlsen: spm. nr. S 731

Margrete Auken: spm. nr. S 734 og 754

Kirsten Jacobsen: spm. nr. S 740 og 743

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 744, 752 og 753

Pernille Forchhammer: spm. nr. S 745

J. K. Hansen: spm. nr. S 747–749

Lysholm Christensen: spm. nr. S 755 og 759

Graversen: spm. nr. S 756, 761 og 762

Køpke Christensen: spm. nr. S 757 og 758.

Spm. nr. S 731

Til *justitsministeren* (30/3 90) af:

Ahlmann-Ohlsen (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvad regeringen agter at gøre for at få fjernet den russiske fregat, der er strandet ved Skallerup Klit i Nordjylland, og oplyse, om regeringen via den danske ambassadør i Moskva over for den sovjetiske regering vil opfordre til omgående sovjetisk fjernelse af vraket fra søsiden?«

[Ahlmann-Ohlens]

Begrundelse

Den sovjetisk ejede fregat, der strandede ud for Skallerup Klit i Nordjylland for nogle uger siden, må frygtes at udgøre en potentiel miljøfare ved en ophugning på stedet.

Hvis ikke den sovjetiske ejer, der i Aalborg Stiftstidende den 29. marts 1990 overraskende sætter spørgsmåltegn ved Folketingets miljølovgivning, sørger for en omgående fjernelse fra søsiden, må det endvidere befrygtes, at tilstrømningen af turister vil medføre katastrofal nedslidning af naturværdier i Skallerup Klit-området.

Den ansvarlige politimester, Finn Larsen, Hjørring, udtaler i sagens anledning til Aalborg Stiftstidende den 29. marts 1990 bl.a.:

»Ejeren bør fjerne det vrag, selv om omkostningerne herfor overstiger vragets værdi.«

Svar (18/4 90):

Justitsministeren (Engell):

Politimesteren i Hjørring har i anledning af det stillede spørgsmål oplyst, at han ved en forespørgsel gennem Udenrigsministeriet den 16. marts 1990 fik bekræftet, at et russisk selskab var ejer af fregatten, og at selskabet ville undersøge muligheden for at afhænde fregatten til lokalt ophug på standingsstedet, idet omkostningerne ved bjærgning af fregatten efter selskabets skøn ville overstige fregattens værdi.

Politimesteren har endvidere oplyst, at der ikke i strandingslovens forstand kunne antages at være noget at bjærge af værdi, hvorfor han besluttede, at den politimæssige indsats skulle begrænses til at hindre uvedkommende adgang til skibet og underretning af relevante myndigheder om strandingen.

For at fremskynde en beslutning om fregattens bortfjernelse indkaldte politimesteren til et møde, der blev afholdt den 28. marts 1990 med deltagelse af en repræsentant for fregattens ejer samt repræsentanter for farvandsvæsenet, Hjørring Kommune, Kystinspektoret, Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen og Arbejdstilsynet.

På dette møde blev ejerens repræsentant gjort bekendt med de myndighedskrav, der ville blive stillet ved en ophugning af skibet på stedet. Der blev ikke på mødet truffet nogen beslutning om, hvordan fregatten skulle fjernes, idet ejerens repræsentant ikke havde bemyndigelse hertil.

Politimesteren har endelig oplyst, at fregatten ifølge Hjørring Kommune nu skulle være solgt til et dansk ophugningsfirma, der herefter vil foranledige fregatten fjernet.

Spm. nr. S 734

Til justitsministeren (2/4 90) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren sørge for, at rapporterne om dyreforsøg kommer i overensstemmelse med lovens intentioner om åbenhed, således at der ikke skjules andet end forskernes og institutionernes navne?«

Svar (18/4 90):

Justitsministeren (Engell):

Efter § 14 i lov nr. 382 af 10. juni 1987 om dyreforsøg afgiver Dyreforsøgstilsynet en årlig beretning om sin virksomhed. Justitsministeren offentliggør beretningen.

Efter lovens § 19 omfatter retten til aktindsigt efter offentlighedsloven ikke adgang til at blive gjort bekendt med identiteten, herunder navne, adresser og telefonnumre, på de personer, der udfører forsøg eller passer dyr til sådanne formål, samt oplysninger om de institutioner eller virksomheder, hvor forsøg udføres.

Da retten til aktindsigt ved lovens § 19 således er begrænset, må Dyreforsøgstilsynet affatte årsberetningen i henhold til § 14 med respekt for denne bestemmelse.

Den i 1987 gennemførte bestemmelse om offentliggørelse af årsberetningen har øget behovet for at gøre beretningen lettere tilgængelig, således at den er umiddelbart forståelig for personer uden faglig indsigt. Mængden af oplysninger og emnets faglige og tekniske karakter giver imidlertid vanskeligheder med hensyn til at affatte beretningen på en sådan måde.

Hertil kommer, at grundmaterialet – med respekt af lovens § 19 – skal bearbejdes, således at indsigtfulde personer trods de anonymiserede oplysninger ikke kan drage slutninger med hensyn til eksempelvis forsøgsstedet.

Disse forhold rummer også kapacitetsmæssige spørgsmål for Dyreforsøgstilsynet.

Dyreforsøgstilsynet har i anledning af det stillede spørgsmål over for Justitsministeriet oplyst, at tilsynet er opmærksom på det ønskelige i, at beretningen giver information om karakteristiske træk i forløbet af forsøgsaktiviteter efter lov om dyreforsøg.

[Justitsministeren]

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Dyreforsøgstilsynet oplyste.

Spm. nr. S 740

Til *skatteministeren* (4/4 90) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren udarbejde en oversigt over udviklingen i ejendomsværdierne dels for parcelhuse, dels for sommerhuse i de sidste fire år opdelt i forskellige områder og indeholdende en oversigt over salgspriser i samme perioder, i samme distrikter og for samme tidsrum?«

Svar (17/4 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der henvises til nedenstående oversigt med indeks over udviklingen i ejendomsværdier fra 18. almindelige vurdering pr. 1. januar 1986 til årsreguleringen pr. 1. januar 1990 og med indeks over salgsprisudviklingen i det samme tidsrum.

Oversigten er udarbejdet for såvel enfamiliehuse som for sommerhuse.

Enfamiliehuse

Udviklingen i de kontantomregnede salgspriser og i ejendomsværdierne gennem de seneste 4 år. Udviklingen er beskrevet ved indekstal. Indeksværdien 100 angiver niveauet ved 18. almindelige vurdering pr. 1. januar 1986.

Salgspriser, 2. halvår Ejendomsværdier	1985	1986	1986	1987	1987	1988	1988	1989	1989	1990
Skyldkredse										
København/Frederiksberg	98	100	100	100	93	85	93	85	86	75
Københavns Amts nordre	103	100	104	100	94	85	94	85	89	75
Københavns Amts søndre	102	100	104	100	93	85	92	85	88	75
Frederiksborg Amts vestre	103	100	110	100	101	90	104	95	100	90
Frederiksborg Amts østre	105	100	112	100	101	90	100	95	99	90
Roskilde Amt	104	100	107	100	98	90	101	95	98	90
Vestsjællands Amts nordre	110	100	115	100	110	95	115	105	113	100
Vestsjællands Amts søndre	105	100	115	100	109	95	113	105	108	100
Storstrøms Amts nordre	109	100	115	100	109	95	113	105	112	100
Storstrøms Amts søndre	102	100	105	100	102	95	104	95	98	90
Bornholms Amt	103	100	108	100	100	95	100	90	91	85
Fyns Amts nordre	104	100	109	100	100	95	105	100	104	95
Fyns Amts vestre	109	100	109	100	103	95	107	100	104	95
Fyns Amts østre	106	100	106	100	101	95	103	100	101	95
Sønderjyllands Amts nordre	105	100	109	100	102	95	107	100	102	95
Sønderjyllands Amts søndre	100	100	105	100	101	95	104	100	102	95
Ribe Amt	111	100	107	100	102	95	105	100	103	95
Vejle Amts nordre	107	100	113	100	105	95	113	105	109	100
Vejle Amts søndre	105	100	108	100	104	95	109	100	107	95
Ringkøbing Amt	108	100	111	100	106	95	114	105	112	100
Århus Amts nordøstre	107	100	110	100	104	95	110	100	106	95
Århus Amts sydøstre	108	100	113	100	104	95	109	100	109	95
Århus Amts vestre	107	100	114	100	108	95	115	105	115	100
Viborg Amts nordre	100	100	106	100	102	95	109	100	103	95
Viborg Amts søndre	107	100	110	100	108	95	113	105	111	100
Nordjyllands Amts nordre	103	100	108	100	105	95	107	100	105	95
Nordjyllands Amts søndre	103	100	110	100	104	95	109	100	106	95

[Skatteministeren]

Hele landet	105	100	109	100	103	92	106	99	103	93
-------------------	-----	-----	-----	-----	-----	----	-----	----	-----	----

Sommerhuse

Udviklingen i de kontantomregnede salgspriser og i ejendomsværdierne gennem de seneste 4 år. Udviklingen er beskrevet ved indekstal. Indeks værdien 100 angiver niveauet ved 18. almindelige vurdering pr. 1. januar 1986.

Salgspriser, 2. halvår Ejendomsværdier	1985	1986	1986	1987	1987	1988	1988	1989	1989	1990
Skyldkredse										
København/Frederiksberg	-	100	-	80	-	80	-	85	-	85
Københavns Amts nordre	-	100	-	80	-	80	-	85	-	85
Københavns Amts søndre	108	100	124	80	98	80	93	85	86	85
Frederiksborg Amts vestre	97	100	97	80	86	80	92	80	91	80
Frederiksborg Amts østre	96	100	100	80	93	80	95	85	96	85
Roskilde Amt	99	100	108	80	89	80	96	85	99	85
Vestsjællands Amts nordre	95	100	93	80	83	80	85	75	86	75
Vestsjællands Amts søndre	96	100	93	80	85	80	89	80	86	80
Storstrøms Amts nordre	90	100	100	80	91	80	89	80	93	80
Storstrøms Amts søndre	100	100	101	80	89	80	92	80	93	80
Bornholms Amt	100	100	99	80	96	80	98	90	101	85
Fyns Amts nordre	104	100	110	80	95	80	91	80	95	80
Fyns Amts vestre	98	100	103	80	97	80	94	80	96	80
Fyns Amts østre	109	100	108	80	101	80	105	85	98	85
Sønderjyllands Amts nordre	103	100	95	80	98	80	98	85	101	85
Sønderjyllands Amts søndre	99	100	98	80	97	80	99	85	105	85
Ribe Amt	108	100	102	80	100	80	99	85	102	85
Vejle Amts nordre	95	100	110	80	108	80	112	90	95	90
Vejle Amts søndre	92	100	108	80	97	80	100	90	108	90
Ringkøbing Amt	100	100	106	80	100	80	101	90	107	90
Århus Amts nordøstre	99	100	100	80	95	80	101	90	100	90
Århus Amts sydøstre	108	100	114	80	93	80	98	90	107	90
Århus Amts vestre	96	100	106	80	107	80	99	90	111	90
Viborg Amts nordre	96	100	100	80	95	80	97	85	98	85
Viborg Amts søndre	112	100	103	80	91	80	103	90	98	90
Nordjyllands Amts nordre	97	100	102	80	104	80	97	85	102	85
Nordjyllands Amts søndre	103	100	98	80	89	80	98	90	96	90
Hele landet	99	100	100	80	92	80	95	83	96	83

- betyder: for få salg til en angivelse af prisniveauet.

Spm. nr. S 743

Til skatteministeren (4/4 90) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Findes der eksempler på, at ejendomsværdien for parcel- eller sommerhuse er steget,

uden at der er foretaget om- eller tilbygninger, når handelspriserne overalt er faldet, og hvorfor kan de årlige procentvise reguleringer af ejendomsværdien ikke påklages på samme måde som de almindelige vurderinger?»

Svar (17/4 90):

Begrundelse

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

De årlige reguleringssatser for ejendomsvurderinger fastsættes af Ligningsrådet på baggrund af statistiske opgørelser over prisudviklingen siden den seneste almindelige vurdering.

Som det fremgår af oversigterne i svaret på spm. nr. S 740, har reguleringssatserne for enfamiliehuse siden 18. almindelige vurdering været enten uændrede eller er blevet nedsat, når bortses fra reguleringen i 1989, hvor ejendomsværdierne for såvel enfamiliehuse som sommerhuse i en række skyldkredse blev forhøjet.

Denne forhøjelse var en følge af en ret general opgang i salgspriserne i 1988, jf. oversigterne i svaret på spm. nr. S 740.

Afhængig af den geografiske opdeling, som benyttes ved dels udarbejdelse af salgsstatistik, dels for den af Ligningsrådet fastlagte specifikation i reguleringssatser, vil der i ganske enkeltstående tilfælde kunne opstå en mindre forhøjelse af ejendomsværdien som ved 1989-reguleringen, selv om salgspriserne i samme geografiske område kan vise et mindre fald. Der er dog i intet tilfælde tale om, at ejendomsværdien i disse enkeltstående situationer dermed er blevet reguleret over salgspriserne. Der henvises i øvrigt til oversigterne i svaret på spm. nr. S 740.

Efter bestemmelserne i vurderingslovens § 42 er de årlige reguleringssatser udtrykkelig undtaget fra ejernes klageadgang. Denne formulering af § 42 har været gældende siden den første årsregulering i 1982. Ejendomssejerne har dog på et hvilket som helst tidspunkt, jf. § 4 i vurderingsloven, mulighed for at få deres ejendom nyvurderet uden omkostninger.

Denne adgang står således åben for ejere, som måtte ønske en ny stillingtagen til en årsregulering.

Spm. nr. S 744

Til forsvarsministeren (4/4 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvordan kan bortforæringen af jord til et islamisk kulturcenter undgå at komme i karambolage med grundlovens § 68?«

For et latterligt symbolsk beløb, der intet har med de faktiske udgifter at gøre, har ministeren godkendt, at der oprettes et islamisk kulturcenter på Amager, hvor muslimer kan dyrke deres religion.

Da grundlovens § 68 sikrer, at ingen borger i dette land kan tvinges til at betale bidrag til nogen anden gudsdyrkelse end den, der er hans egen, udbedes ministerens svar.

Ved at undlade at opkræve, hvad der reelt er af udgifter ved ejendomsskatter m.v., skal udgifterne i stedet ind via skatterne, og statskassen går glip af indtægter ved at udleje til en pris under markedslejen. Derved tvinges borgerne til at betale til muslimernes moske og gudsdyrkelse, hvilket, jf. ovenstående, er i strid med grundlovens § 68.

Svar (17/4 90):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Forsvarsministeriets udlejning af ca. 15.000 m² af matr.nr. 1 aa Eksercerpladsen (Faste batteri på Amager) til »Komiteen for det islamiske Kulturcenter i København« i 50 år for en symbolsk årlig leje på 1.000 kr. blev godkendt af Folketingets Finansudvalg ved aktstykke nr. 563 af 23. september 1981. Komiteen påtænker at lade opføre en moske med tilhørende kulturcenter på arealet. Det påhviler komiteen at indhente de fornødne myndighedsgodkendelser og tilladelser, inden byggeriet iværksættes.

Lejens størrelse blev fastsat efter henstilling fra Udenrigsministeriet og i overensstemmelse med de vilkår, der er gældende for udleje af arealer til den svenske og norske kirke i København. Komiteen skal endvidere afholde de areal pålignede kommunale dækningsafgifter.

Af aktstykket fremgår endvidere, at »Udenrigsministeriet har meddelt, at sagen har været forelagt Kirkeministeriet, Ministeriet for Skatter og Afgifter samt Indenrigsministeriet, der har fremsat udtalelser vedrørende skattemæssige forhold, der går ud på, at moskeen i den henseende sidestilles med kirker tilhørende andre trossamfund uden for folkekirken. Af dette følger, at ejendommen vil være fritaget for kommunal grundskyld, ligesom bygninger, der måtte opføres på arealet, ikke kan pålignes ejendomsskyld. Bygningerne kan – bortset fra den omtalte moske – pålignes kommunale dækningsafgifter.«

[Forsvarsministeren]

Den pågældende praksis må anses for forenelig med grundlovens § 68.

I overensstemmelse hermed har komiteen foruden den årlige leje på 1.000 kr. betalt de på ejendommen pålignede kommunale dækningsafgifter, senest 585.387,31 kr. for 1989.

Spm. nr. S 745

Til *indenrigsministeren* (5/4 90) af:

Pernille Forchhammer (S):

»Kan ministeren med baggrund i en sag fra Køge, hvor en fraskilt mand blev nægtet adgang til at stemme til et skolebestyrelsesvalg, redegøre for proceduren ved registrering af forældremyndighed i folkeregisteret og oplyse, om denne sag giver anledning til ændringer af disse registreringsregler?«

Begrundelse

Der henvises til en artikel i Dagbladet Køge den 8. marts 1990.

Svar (19/4 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg kan hertil oplyse, at oplysning om forældremyndighed ikke fremgår af folkeregisteret.

Dette skyldes for det første, at det vil være vanskeligt at sikre sig, at oplysninger om forældremyndighed i folkeregisteret altid er korrekte, bl.a. fordi det offentlige ikke altid medvirker ved ændring af forældremyndighed, f.eks. når separerede forældre genoptager samlivet.

For det andet er behovet for registrering af forældremyndighed ikke fundet særlig stort.

Hertil kommer endelig det ønskelige i at begrænse registreringen af følsomme oplysninger, hvortil forældremyndighed må regnes.

Den konkrete sag giver mig ikke anledning til at foreslå, at forældremyndighed fremover registreres i folkeregisteret.

Spm. nr. S 747

Til *forsvarsministeren* (5/4 90) af:

J. K. Hansen (S):

»Vil ministeren oplyse, om der på nuværende tidspunkt er truffet politisk beslutning om, hvor den nye hærkommando (sammenlægningen af de to landsdelskommandoer) skal placeres?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen den 5. april 1990 (Jydske Tidende) forlyder det, at der allerede nu foregår bygningsforanstaltninger i den henseende på Randers Kaserne.

Svar (17/4 90):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Som tilkendegivet i min besvarelse af 20. januar 1990 af spørgsmål nr. S 505 er den styringsgruppe, der nu er nedsat til at forestå omlægningen af forsvarrets øverste militære ledelse, bl.a. blevet anmodet om at fremsætte forslag til placering af den nye hærkommando.

Der er således på nuværende tidspunkt ikke truffet beslutning om, hvor den nye hærkommando geografisk skal placeres.

Spm. nr. S 748

Til *forsvarsministeren* (5/4 90) af:

J. K. Hansen (S):

»Vil ministeren bekræfte eller afkræfte presseforlydender om, at forsvarschefen egenrådigt har givet forsvarrets byggeekspertes ordre til en ombygning af Randers Kaserne, således at den kan rumme den nye hærkommando?«

Begrundelse

Ifølge Jydske Tidende den 5. april 1990 har forsvarschefen for adskillige måneder siden givet sine byggeekspertes ordre til at projekttere en ombygning af Randers Kaserne, således at den vil være i stand til at rumme forløberen for hærkommandoen, nemlig Vestre Landsdelskommando i Århus.

Svar (17/4 90):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Som anført i min besvarelse af dags dato af spørgsmål nr. S 747 er der på nuværende tidspunkt ikke truffet beslutning om, hvor den nye hærkommando skal placeres.

Der er således heller ikke iværksat ombygning af Randers Kaserne med henblik på at placere den nye hærkommando her.

Spm. nr. S 749

Til *forsvarsministeren* (5/4 90) af:

J. K. Hansen (S):

»Vil ministeren bekræfte eller afkræfte, at der foregår en slags skjult efterretningstjeneste mellem forsvarschefen og chefen for sergent-skolen i Sønderborg, idet forsvarschefen har forbudt de ansatte ved skolen/kasernen at udtale sig om skolens flytning til Odense og samtidig har pålagt skolechefen at indberette alt, hvad der sker på den lokale front i sagen om flytningen?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen den 5. april 1990 (Jydske Tidende) skulle noget sådant være tilfældet.

Svar (17/4 90):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Der foregår ikke nogen form for skjult efterretningstjeneste mellem forsvarschefen og chefen for sergentskolen i Sønderborg.

Spm. nr. S 752

Til *socialministeren* (5/4 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er det korrekt, at fremmedarbejdere kan arbejde 4 timer med skolerengøring og få udbetalt løn for 8 timer, fordi de deltager i skoleundervisning i den resterende tid?«

Begrundelse

Foruden det lønmæssige for at gå i skole, som i øvrigt ikke kontrolleres, er der noget galt, hvis det forholder sig, som spørgeren anfører.

Svar (18/4 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Efter bilstandslovens § 42 kan der ydes revalideringshjælp til uddannelse, omskoling eller erhvervsmæssig optræning, når det må anses for påkrævet for at støtte en person til at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet.

I et revalideringsforløb kan indgå kombinationer af uddannelse og beskæftigelse, der meget ofte fører til et jobresultat, således at den pågældende kan klare sig selv på normale arbejdsvilkår.

Flytninge og indvandrere kan under samme betingelser få hjælp efter § 42, normalt forudsat

at den pågældende kan så meget dansk, at der kan lægges en erhvervsplan.

Med hensyn til forløb, der støttes efter § 42, ydes der imidlertid – bortset fra lærlingeuddannelser – normalt ikke løn for uddannelses timer, men eventuelt uddannelsesstøtte eller -godtgørelse efter de sædvanlige regler.

Spm. nr. S 753

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (5/4 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke planer er der for den nedlagte Nørre Allé Skole i København?«

Begrundelse

Skolen, der blev nedlagt for år tilbage, står fortsat tom.

Svar (17/4 90):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Den enkelte kommune afgør selv, hvorledes den ønsker at anvende nedlagte skolers bygninger. Undervisnings- og Forskningsministeriet modtager ikke oplysninger herom.

Foranlediget af fru Pia Kjærsgaards spørgsmål har Undervisnings- og Forskningsministeriet forespurgt i Københavns Kommune, hvilke planer man har for anvendelse af den nedlagte Nørre Allé Skole.

Kommunen oplyser, at man overvejer oprettelse af et medborgerhus for indvandrere, men at kommunalbestyrelsen endnu ikke har truffet beslutning herom.

Spm. nr. S 754

Til *trafikministeren* (5/4 90) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan ministeren redegøre for, hvor megen biltrafik der er i dag mellem Skåne og Sjælland (bortset fra H-H-linjen), og redegøre for, hvor mange procents trafikspring der skal til, før en motorvejsbro over Øresund kan blive brugerfinansieret, når det forudsættes, at H-H-ruten opretholdes?«

[Margrete Auken]

Begrundelse

Da alle taler om, at en eventuel motorvejsbro over Øresund skal brugerfinansieres, vil det være nyttigt at få oplyst, hvad det er for en trafikudvikling, der skal sættes på, hvis det skal give mening.

Svar (18/4 90):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Den årlige personbiltrafik over Øresund er i dag på ca. 1,8 mio. Heraf overføres 0,3 mio. på ruter uden for H-H-linjen. De tilsvarende tal for lastbiler og busser er ca. 350.000 og 70.000 køretøjer.

I rapporten »Faste Øresundsforbindelser« udarbejdet af det danske og det svenske Øresundsudvalg i 1989 er biltrafikken i 1995 over Øresund ved en kombineret vej- og baneforbindelse mellem København og Malmø skønnet til 2,6 mio. personbiler og 0,6 mio. lastbiler og busser. Heraf forventes ca. 2,0 mio. personbiler og ca. 0,4 mio. lastbiler og busser at ville benytte den faste forbindelse. Det er trafikmængder, der f.eks. svarer nogenlunde til den trafik, der i dag er på hovedlandevejen mellem Esbjerg og Varde.

I forhold til forventningerne til biltrafikken over Sundet i 1995 uden en fast forbindelse er der ved en kombineret forbindelse antaget at ske en vækst på ca. 25 pct. i antal personbilrejsende.

Væksten stammer dels fra overflytning fra færgeruter uden for Øresund, dels fra ny trafik mellem Sverige og Danmark.

En ren motorvejsforbindelse indgår ikke i regeringens planer for en fast Øresundsforbindelse og er ikke medtaget i den seneste Øresundsrapport. Det gør derimod en kombineret forbindelse. Der er ikke ved en sådan forbindelse taget stilling til fordelingen af omkostningerne fra kyst til kyst mellem vej- og banetrafikken.

Forudsættes imidlertid:

- at vejtrafikken skal bære omkostninger svarende til anlæg af en ren vejforbindelse,
- at banetrafikken kun skal betale de marginale omkostninger svarende til forskellen mellem en kombineret forbindelse og en ren vejforbindelse, og
- at broselkabet takster i princippet svarer til de nuværende færgetakster,

kan det skønnes, at de ovenfor omtalte prognoser for biltrafikken ved en kombineret forbindelse er mere end tilstrækkelige til at sikre en 7 pct.'s realforrentning af de investerede midler. Der er her forudsat en tilbagebetalingsperiode på 30 år.

Spm. nr. S 755

Til kulturministeren (5/4 90) af:

Lysholm Christensen (KRF):

»Finder ministeren det berettiget, at Koda og Gramex fortsat har monopol på administration af fremstilleres og kunstners rettigheder i henhold til ophavsretsloven?«

Begrundelse

Koda og Gramex har gennem en årrække haft monopol på denne administration. En sådan monopolstilling udelukker en reel konkurrence på området. En fastholdelse af denne monopolstilling er efter spørgsmålsstillers opfattelse uberettiget, og den er næppe i overensstemmelse med regeringens politik i øvrigt.

Svar (19/4 90):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Efter § 8, stk. 1, i lov nr. 40 af 14. februar 1935 om Det Kongelige Teater og om oprettelsen af en kulturel fond kræves der bevilling fra kulturministeren til erhvervsmæssig eller andelsmæssig forretningsvirksomhed, hvorved en person, institution eller sammenslutning som repræsentant for indehaveren af komponistretten eller som kontraktmæssig indehaver af denne ret afslutter kontrakter om offentlig fremførelse af et beskyttet musikværk. Med hjemmel i § 8, stk. 1, har der siden 1935 været meddelt Koda eneretsbevilling til at opkræve vederlag for offentlig fremførelse af beskyttet musik. For at sikre, at Koda ikke misbruger sin eneretsposition, er det i bevillingen blandt andet bestemt, at Kodas tariffer skal godkendes af Kulturministeriet.

Efter ophavsretslovens § 47, jf. lovbekendtgørelse nr. 453 af 23. juni 1989, har såvel fremstilleren af grammofonplader m.v. som de udøvende kunstnere krav på vederlag, når pladerne anvendes til lydradio- eller fjernsynsudsendelse eller i erhvervsmæssigt øjemed bruges ved andre offentlige fremførelser. De udøvende

[Kulturministeren]

kunstneres ret kan kun gøres gældende gennem producenten eller gennem et af kulturministeren godkendt fællesorgan for fremstillere og udøvende kunstnere.

Med hjemmel i sidstnævnte bestemmelse har Gramex siden 1963 af Kulturministeriet været godkendt som berettiget til at opkræve vederlag i henhold til ophavsretslovens § 47. Kan der ikke opnås enighed mellem Gramex og musikbrugerne om vederlagets størrelse, kan spørgsmålet af begge parter indbringes for det i ophavsretslovens § 54 omtalte nævn (tvangslicensnævnet), som har den endelige administrative afgørelse.

For såvel Koda som Gramex gælder det, at de to selskabers monopolstilling med deraf følgende offentlig kontrol er begrundet i, at det af regningsmæssigt ville være fuldstændig uoverskueligt for musikbrugerne, såfremt der på de respektive områder fandtes flere selskaber, som var berettiget til at opkræve vederlag for offentlig fremførelse af beskyttet musik.

På denne baggrund må jeg være af den opfattelse, at Koda og Gramex fortsat bør være eneberettigede til at opkræve vederlag for offentlig fremførelse af beskyttede musikværker og præstationer.

Spm. nr. S 756

Til *miljøministeren* (5/4 90) af:

Graversen (S):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren ikke finder det rimeligt at forhandle reglerne om olie- og kemikaliefurening i bekendtgørelse nr. 622 af 26. september 1986 direkte med de implicerede kommuner i stedet for med Kommunernes Landsforening, vil ministeren være villig til at foreslå tekstanmærkning nr. 50 til finansloven ændret, så udgifterne ved større forureninger bliver fordelt, når blot der er tale om en større forurening, og vil ministeren lade staten betale en del af udgifterne ved den aktuelle forurening af stranden i Pandrup Kommune?«

Begrundelse

Der henvises til ministerens svar på spørgsmål nr. S 705, som ikke synes ganske klart.

Svar (17/4 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Som reglerne er i dag, betaler staten, når der er tale om en omfattende forurening. Det er ikke muligt umiddelbart at fastsætte en entydig grænse for denne forureningsgrad. Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. S 705 vil forureningsgraden ikke blot være afhængig af den oliemængde, der har forårsaget forureningen, den vil også være stærkt afhængig af de lokale forhold. Heraf kan nævnes typen af den pågældende olie, strandenes beskaffenhed, tid på året, til- og frakørselsforhold til strandene, hvor mange kommunalbestyrelser/amtsråd der skal afholde udgifterne m.v.

På nuværende tidspunkt er der ikke erfaringsgrundlag nok til at kunne foreslå en ændring af udgiftsfordelingen, som der er opnået enighed om mellem de kommunale organisationer og Miljøministeriet.

Det er heller ikke muligt at sige noget om, hvorvidt staten i medfør af tekstanmærkning nr. 50 vil betale en del af udgifterne til strandrensning i Pandrup Kommune, da Miljøministeriet ikke er underrettet om udgifternes størrelse.

Miljøstyrelsen har i forbindelse med den konstaterede forurening afholdt udgifterne til flyovervågning af området. Forureningen skønnes ikke umiddelbart at være af et sådant omfang, at hjemmelen i tekstanmærkning nr. 50 kan anvendes.

Det oplyses i øvrigt, at der findes 167 kystkommuner i Danmark, og at alle disse kystkommuner i større eller mindre omfang kan rammes af udgifter til strandrensning. Det findes derfor mest hensigtsmæssigt at forhandle med Kommunernes Landsforening, som igen forhandler med de enkelte kommuner.

Spm. nr. S 757

Til *justitsministeren* (6/4 90) af:

Køpke Christensen (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at et førerbevis (det lille, kategori B) udstedt i Danmark kun giver ret til at føre lastvogn indtil 3.500 kg totalvægt?«

Begrundelse

Da spørgeren er bekendt med, at det lille førerbevis i Vesttyskland (klasse 3-førerbevis) giver ret til lille lastvogn indtil 7.500 kg totalvægt, og samtidig finder denne ordning rimelig,

[Køpke Christensen]

er det spørgerens opfattelse, at de danske regler gøres identiske med de vesttyske på dette område. For små vogmandsforretninger må reglerne, som de er i dag, også betegnes som konkurrenceforvridende i relation til det indre marked.

Svar (19/4 90):

Justitsministeren (Engell):

De danske kørekortskategorier er fastlagt i overensstemmelse med internationale regler.

Grænsen på 3.500 kg totalvægt mellem almindelig bil (kategori B) og lastbil (kategori C) hviler således på regler i den internationale færdselskonvention af 8. november 1968.

I henhold til Rådets 1. direktiv af 4. december 1980 om indførelse af EF-kørekort giver et kørekort til kategori B ret til at føre motorkøretøj med tilladt totalvægt indtil 3.500 kg. Direktivets kategorigrænser er kun vejledende, men Rådets 2. direktiv om kørekort, som for tiden er til behandling i EF, opretholder vægtgrænsen på 3.500 kg mellem kategori B og C. Det er hensigten med 2. kørekortsdirektiv, at kategorierne skal gøres obligatoriske.

På denne baggrund overvejer Justitsministeriet ikke for tiden at udvide området for kørekort til kategori B.

Spm. nr. S 758

Til forsvarsministeren (6/4 90) af:

Køpke Christensen (FP):

»Kan ministeren be- eller afkræfte, at hærekommandoens placering er trukket ud af den såkaldte styringsgruppe?«

Begrundelse

Ministeren har i et tidligere svar til spørgeren omkring placeringen af hærekommandoen skrevet, at styringsgruppen blandt andet skulle stille forslag om placeringen af en hærekommando. Jeg henviser til Jydske Tidendes artikel torsdag den 5. april 1990, der fremkommer med oplysninger, som ikke er i overensstemmelse med ministerens tidligere svar til spørgeren (spørgsmål nr. S 505 af 13. februar 1990).

Svar (17/4 90):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Spørgsmålet om hærekommandoens placering behandles fortsat i styringsgruppen.

Spm. nr. S 759

Til kulturministeren (6/4 90) af:

Lysholm Christensen (KRF):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig med hensyn til flytning af Mårup Kirke til Frilandsmuseet i Brede?«

Begrundelse

Mårup Kirke syd for Lønstrup trues af Vesterhavet. Det vil være for kostbart at gennemføre en kystsikring, der kan redde kirken.

For alligevel at redde kirken er det en god idé f.eks. at flytte den til Frilandsmuseet i Brede. Den vil passe fint ind i museets lyngareal med små fiskerboder fra Vestjylland. Den kan også flyttes til et andet museumsmiljø, hvori den vil indgå som en naturlig del.

Svar (19/4 90):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Lad mig indledningsvis oplyse, at det i dag er Skov- og Naturstyrelsen, der ejer kirken.

Skov- og Naturstyrelsen har oplyst, at en plan for afvikling af kirke og kirkegård er under udarbejdelse i samarbejde med det berørte menighedsråd og Vendsyssel Historiske Museum. Skov- og Naturstyrelsen oplyser endvidere, at man har beregnet, at der med den nuværende nedbrydningstakt vil gå 8-10 år, før nedbrydningen af skrænten når frem til kirkegårdsdiget.

Det er således i første omgang Skov- og Naturstyrelsen, der til sin tid skal vurdere, hvilke muligheder der måtte være for en anbringelse af kirken i en passende museumssammenhæng.

Spm. nr. S 761

Til justitsministeren (6/4 90) af:

Graversen (S):

»Vil ministeren give en begrundelse for, at det er så svært for flygtninge fra Bahrain at få asyl i Danmark, og at sagsbehandlingen er så langsommelig for denne gruppe asylansøgere?«

[Graversen]

Begrundelse

Der henvises til et udklip fra Politiken den 25. marts 1990 samt til samtaler, undertegnede har haft med Bahrainflygtninge fra Committee for the Defense of Political Prisoners in Bahrain den 4. april 1990, og hvor det fremgår, at 1 pct. af befolkningen er politiske fanger, og at der daglig er tortur og grove krænkelser af menneskerettighederne.

Svar (19/4 90):

Justitsministeren (Engell):

Efter udlændingelovens § 7, stk. 1, gives der efter ansøgning opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951. Efter § 7, stk. 2, gives der endvidere opholdstilladelse til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland. Afgørelsen om asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, træffes i 1. instans af Direktoratet for Udlændinge med klageadgang til Flygtningesnævnet, som er et bredt sammensat og uafhængigt organ, jf. udlændingelovens § 53. Justitsministeriet har derimod ingen kompetence i disse sager, og man har således ingen mulighed for at udtale sig om baggrunden for direktoratets og nævnets afgørelser i konkrete sager.

Justitsministeriet har i anledning af det stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra Flygtningesnævnet.

Flygtningesnævnet har oplyst, at nævnet ikke tidligere har taget stilling til ansøgninger om asyl fra statsborgere fra Bahrain. Nævnet kan derfor ikke udtale sig om den første del af spørgsmålet.

Flygtningesnævnet har videre oplyst, at nævnet for tiden har 10 sager vedrørende statsborgere fra Bahrain under behandling. Disse sager er alle modtaget i perioden fra november 1989 til februar 1990.

Flygtningesnævnet har ikke truffet afgørelse i disse sager, idet nævnet medio marts anmodede Udenrigsministeriet om yderligere oplysninger vedrørende situationen i Bahrain.

Flygtningesnævnet har endnu ikke modtaget svar fra Udenrigsministeriet.

Flygtningesnævnet vil træffe afgørelse i sagerne, så snart nævnet har modtaget Udenrigsministeriets svar.

Spm. nr. S 762

Til *justitsministeren* (6/4 90) af:

Graversen (S):

»Agter ministeren at gribe ind og forhindre den skærpede kurs, Flygtningesnævnet og Direktoratet for Udlændinge ifølge presseomtale lægger op til, er der politisk opbakning/flertal i Folketinget bag en sådan skærpelse, og vil ministeren i givet fald gribe ind og give de pågældende fire palæstinensere og 20 øvrige libanensere opholdstilladelse af humanitære grunde?«

Begrundelse

Der henvises til Flemming Christiansens indlæg i dagbladet Politiken den 5. april 1990, hvori det påvises, at de omtalte asylansøgere vil være i stor fare ved en hjemsendelse til Libanon.

Selv om der p.t. er forholdsvis roligt i det krighærgede land, er der hver dag fare for, at nye blodige sammenstød kan finde sted, og personlige beretninger og beretninger fra Amnesty International vidner om det helt uforsvarlige i at sende især palæstinensere tilbage til Libanon.

Svar (19/4 90):

Justitsministeren (Engell):

Afgørelse om asyl efter udlændingelovens § 7 træffes i 1. instans af Direktoratet for Udlændinge med klageadgang til Flygtningesnævnet, som er et bredt sammensat og uafhængigt organ, jf. udlændingelovens § 53. Justitsministeriet har ingen mulighed for at gribe ind i Flygtningesnævnets behandling af konkrete sager eller for at pålægge nævnet at træffe bestemte afgørelser.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, kan Justitsministeriet efter ansøgning give opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde finder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen.

Afgørelsen af, om der foreligger sådanne særlige humanitære grunde, som kan begrunde

[Justitsministeren]

opholdstilladelse efter den nævnte bestemmelse, beror således på et skøn. Ved udøvelsen af dette skøn har Justitsministeriet i almindelighed navnlig lagt vægt på ansøgerens personlige forhold, herunder om der er tale om familier med mindre børn, der kommer fra et land i krig, om der foreligger en alvorlig sygdom hos den eller de pågældende samt varigheden af opholdet her i landet. Det bemærkes herved, at det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at denne er tiltænkt et snævert anvendelsesområde.

For så vidt angår libanesere har Justitsministeriet i en skrivelse af 30. marts 1990 orienteret Retsudvalget om, at man vil foretage en fornyet vurdering af en række sager og meddele opholdstilladelse af humanitære grunde i de tilfælde, hvor de pågældende har opholdt sig her i landet i mere end 1½ år og den fastsatte udrejsefrist er overskredet med mere end ½ år, uden at der er blevet taget skridt til en udsendelse af landet, samt til ældre mænd og kvinder, som via et barn her i landet har en vis tilknytning til Danmark.

Justitsministeriet har netop modtaget ansøgning om opholdstilladelse af humanitære grunde fra fire statsløse palæstinensere fra Libanon. Disse ansøgninger vil nu blive behandlet i overensstemmelse med den ovenfor beskrevne praksis.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (Beskatning af fortjeneste ved likvidationsudlodning og ved afståelse af andelsbeviser m.v. i visse andelselskaber og foreninger).

Af Jens Thoft (SF) og Stavad (S) m.fl.
(Fremsat 17/4 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Det forslag fra SF og Socialdemokratiet, som vi her behandler, går ud på at udvide det område, hvor likvidationsudlodninger og salg af andelsbeviser skal beskattes efter aktieavancebeskatningslovens § 2 b.

Efter forslaget skal § 2 b ikke alene gælde for selskaber og foreninger, som er omfattet af de særlige regler om kooperationsbeskatning. Den udvidelse, der foreslås, går ud på, at også andele i selskaber og foreninger, som tidligere har været kooperationsbeskattet, skal omfattes af den skærpede beskatningsregel i § 2 b. Det anføres, at formålet med den foreslåede regel skulle være at sikre, at indtjeningen i selskaber altid beskattes én og kun én gang.

Man foreslår imidlertid, at den skærpede beskatning med virkning fra fremsættelsesdagen skal omfatte likvidationsudlodninger og afståelse af andelsbeviser m.v. i tidligere kooperationsbeskattede selskaber helt uden hensyn til, hvor mange år der er gået siden overgangen til selskabsbeskatning, og helt uden hensyn til, hvor mange år andelshaveren har ejet sit andelsbevis.

Forslaget omfatter altså også selskaber, der i 20, 30 eller 40 år har været undergivet almindelig selskabsbeskatning, men som tilfældigvis engang har været kooperationsbeskattet. Andele i sådanne selskaber skal efter forslaget nu pludselig underkastes en skærpet beskatning, uden at andelshaveren har haft nogen mulighed for at forudse en sådan skærkelse. Det samme gælder selskaber, der er midt i en ændring af skattepligtstatus uden mulighed for at ændre på allerede iværksatte beslutninger.

Ved gennemførelse og ændring af aktieavancebeskatningsreglerne har man altid sørget for, at ændringerne ikke fik tilbagevirkende kraft. Aktionæren har selv kunnet vælge, om beskatningen skulle ske på grundlag af den faktiske anskaffelsessum for aktien eller på grundlag af værdien på det tidspunkt, hvor loven blev ændret. Herved har Folketinget sikret, at de ændrede regler alene fik virkning for fremtidige værdistigninger.

Vi ved jo alle, at det kan være meget vanskeligt at opgøre værdien af en andel i en kooperativ virksomhed på et bestemt tidspunkt.

Den særlige beskatningsregel i § 2 b for sådanne andele indeholder derfor ikke den normale ikrafttrædelsesbestemmelse, hvor andelshaverne som anskaffelsessum kunne vælge værdien ved lovens vedtagelse. Dette kan medføre en helt urimelig beskatning med tilbagevirkende kraft. Derfor bør man være særlig varsom med at foretage ændringer og udvidelser af denne bestemmelse.